

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט דורון חסדאי

התובעים	1. עידו עמרם 2. אלון ברנדלור 3. פיני הרמם ע"י ב"כ עו"ד רם גורודיסקי
----------------	--

נגד

הנתבעים	1. די.ג'י.אי מדיה בע"מ 2. גו - סטאדי בע"מ 3. גבריאל גבי לביא ע"י ב"כ עו"ד יאיר זהבי
----------------	--

1

פסק דין

2

3 לפניי בקשה לאישור הסדר פשרה בהתאם לסעיף 19 לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות"). נטען כי המשיבות הפרו את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב 1982 (להלן: "חוק התקשורת") עת שלחו מסרונים פרסומת שלא בהתאם להוראות הדין.

7 יצוין כי ביום 9.5.2018 אישר בית המשפט (כב' השופט (בדימ.) רחמים כהן) הגשת תובענה ייצוגית כנגד המשיבים, ומכאן ואילך הם יכוננו **הנתבעים**.

8

9

10

טענות הצדדים במסגרת כתבי הטענות מטעמם

11 1. ביום 19.3.2015 הגישו מר עידו עמרם, מר אלון ברנדלור ומר פיני הרמם (להלן: "התובעים") תובענה ייצוגית וכן בקשה לאישור התובענה כייצוגית. על פי הנטען בכתב התביעה הנתבעות 1-2 הן חברות פרטיות הרשומות בישראל, כאשר בהתאם לפרסום באתר האינטרנט של הנתבעת 1 היא עוסקת בפרסום ושיווק לקהל לקוחות פוטנציאליים במאגרה. כמו כן, על פי המידע המופיע באתר היא הבעלים/מנהלת של שלושה אתרי אינטרנט.

12 2. האתר הראשון הוא אתר הנושא את השם "bossmedia", אתר המאגד כלים בלעדיים לשיווק ברשת האינטרנט. השני, dgimarket, שעניינו מתן אפשרות למסחר במניות. והשלישי, אתר gostudy, שנטען כי מייצג את כלל מוסדות הלימודים בישראל ומספק את המידע הדרוש לבחירת מוסד לימודים.

13 3. באשר לאתר gostudy צוין כי במסגרת תנאי השימוש הוצהר כי הוא נמצא בבעלות ומופעל על ידי הנתבעת 2. הנתבע 3 הוא הדירקטור היחיד של נתבעות 1-2 באמצעות חברת יחיד ששמה גיי.אל.אי סחר בינלאומי בע"מ. חברה זו מחזיקה את כל המניות של הנתבעת 1 ורוב מניותיה של הנתבעת 2. התובעים הם תושבי ישראל.

23

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

4. במסגרת כתב התביעה נטען כי ביום 2.7.2014 קיבל התובע 1 מסרון שעניינו פרסום בית למכירה בפרדס חנה. ביום 21.7.2014 קיבל מסרון נוסף, כאשר במסרון זה הופיע הפניה לאתר **bossmedia** שמופעל כאמור על ידי נתבעת 1. ביום 30.11.2014 קיבל התובע 1 מסרון שעניינו פרסום מוסדות לימודים. במסגרת המסרון צוין כי במידה ומעוניינים לקבל פרטים יש להשיב את הספרה 25.
5. התובע 1, אשר היה מעוניין לדעת מי הגורם ששולח את ההודעה השיב 25. בהמשך יצרה עימו קשר נציגת הנתבעים וביקשה את אישורו להעביר את פרטיו למוסדות לימוד שונים. היא אף אישרה כי היא מתקשרת בעקבות ההודעה ששלח התובע 1. ביום 14.12.2014 התקשרה אל התובע 1 נציגת מכללת רמת גן והמכללה האקדמית נתניה ובמהלך השיחה אישרה בפניו כי היא מתקשרת בעקבות השיחה שקיים עם נציגת הנתבעים.
6. ביום 3.12.2014 קיבל התובע 1 הודעה מחברת "שיא גל" לעניין קורס סקיפריס. למחרת פנה לחברה במייל וביקש לדעת מי המשווק ששולח את המסרונים וכן ביקש כי "שיא גל" תודיע למשווק להסיר את פרטיו מרשימת התפוצה. "שיא גל" השיבה כי בקשתו בטיפול אולם סירבה לציין מהי המשווק. גם לאחר אותה פניה המשיך התובע 1 לקבל הודעות. כך ביום 29.12.2014 קיבל הודעה לעניין מסחר במניות עם הפניה לאתר **dgimarket**. ביום 11.1.2015 קיבל מסרון נוסף דומה.
7. התובע 1 טען כי הוא מעולם לא נתן את הסכמתו לקבלת אף אחד מהמסרונים אשר נשלחו אליו וצוינו בכתב התביעה. עוד ציין כי לעיתים דברי הפרסומת שנשלחו לא כללו את שמות המפרסמים.
8. באשר לתובע 2 נטען כי ביום 29.12.2014 הוא קיבל מסרון שעניינו סחר במניות, עם הפניה לאתר **dgimarket**. לטענת התובע 2 הוא לא נתן את הסכמתו לקבלת מסרון מסוג זה. בעניינו של התובע 3 נטען כי ביום 24.8.2014 קיבל גם הוא מסרון לעניין מסחר במניות עם הפניה לאתר **dgimarket**. גם כאן נטען כי מעולם לא נתן את הסכמתו לקבלת מסרון זה.
9. התובעים מציינים בכתב התביעה את העובדה כי משלוח הודעת "ספאס" הפך למכת מדינה. לטענת התובעים שמה של הנתבעת 1 אף מוזכר במסגרת דף פייסבוק הנושא את השם: "הדף להפסקת ספאס טלפוני".
10. לטענת התובעים הנתבעים אינם מסתפקים בהסרת זהות המפרסם, אלא אף מערפלים את זהותם כך שהמסרונים נשלחים ממספרי טלפון שונים שאין מהם כל מענה. כמו כן כאמור התובעים מעולם לא היו בקשר עם הנתבעים, לא ביקשו מהם לקבל דבר פרסומת, לא מסרו מספר טלפון ולא נתנו את הסכמתם לשיגור דברי פרסומת שנשלחו אליהם. בכך הפרו הנתבעים את סעיפים 30א(ב) ו-30א(ה) לחוק התקשורת.
11. עוד נטען כי הנתבעת 1 שלחה לתובעים יותר ממסרון אחד, ובאשר לתובע 1 הרי שהיא המשיכה לשלוח מסרונים גם לאחר שניתנה הודעת סירוב מצדו וזאת בניגוד להוראות סעיף 30א לחוק התקשורת.
12. עוד טענו התובעים כי לנתבע 3 קיימת אחריות אישית. כאמור הוא הדירקטור היחיד של החברה אשר מחזיקה בבעלות מלאה בנתבעת 1 ובעלות כמעט מלאה בנתבעת 2, מכאן שהוא אחראי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

- 1 לפעולותיהן ומחדליהם ולעבירות שהם מבצעות לפי סעיף 30א לחוק התקשורת, וזאת לאור האמור
2 בסעיף 30א(ח) לחוק התקשורת. התובעים טענו כי צירופו של הנתבע 3 נחוץ נוכח אחריותו למעשי
3 הנתבעות אשר ממשיכות לשגר מסרונים.
4 13. התובעים טענו כי נגרם להם נזק בלתי ממוני בשיעור של 100 ש"ח, וזאת בשל תחושת
5 ההטרדה, ההצקה ופגיעה בפרטיות המינוי. באשר לנזק לקבוצה הרי שהוא הועמד על 10,000,000
6 ש"ח על דרך האומדנה.
7 14. במסגרת החלטה לעניין אישור ניהול תובענה ייצוגית, נקבע כי עילות התביעה בגין
8 מאושרות הגשת תובענה ייצוגית הן: הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הניזקין [נוסח חדש]
9 (להלן: "פקודת הניזקין"). וכן הפרת הוראות סעיפים 30א(ב) ו-30א(ה) לחוק התקשורת. כמו כן
10 אושרה ניהול תובענה ייצוגית בגין עשיית עושר ולא במשפט.
11 15. הקבוצה אשר בשמה אושרה ניהול תובענה ייצוגית הוגדרה כ"הנמענים אליהם שלחו
12 הנתבעים מסרונים בניגוד לחוק התקשורת מיום 1.12.2008 (מועד תחולתו של סעיף 30א לחוק
13 התקשורת) ועד למועד אישור התובענה הייצוגית".
14 16. הנתבעים הגישו כתב הגנה במסגרתם טענו כי יש להורות על סילוק התביעה על הסף כנגד
15 הנתבע 3 וזאת מחמת היעדר יריבות. לעניין זה נטען כי למעט הפניה לפי סעיף 30א(א) לחוק
16 התקשורת הרי שהתובעים לא הצביעו על כל טעם להטלת אחריות אישית על הנתבע 3.
17 17. לטענת הנתבעים בתקופה הרלוונטית הנתבע 3 ניהל את הנתבעות 1-2, כאשר במסגרת
18 תפקידו הוא נפגש בעיקר עם ספקים ולקוחות ולא עסק בניהול השוטף של החברות. תחת הנתבע 3
19 כיהנו שתי מנהלות, אשר ניהלו שתי מנהלות נוספות כאשר אותן מנהלות היו אחראיות על העובדים
20 אשר בין היתר תפקידם היה לשלוח מסרונים. מכאן שהנתבע 3 כלל לא היה מעורב בהחלטה למי
21 לשלוח הודעות פרסומת ו/או בקביעת תדירות שליחת ההודעות, או לעניין מתן הוראות לעובדים
22 לעניין זה.
23 18. כן נטען כי הנתבע 3 הצהיר כי הקפיד על כך שהנתבעות 1-2 יפעלו בהתאם להוראות החוק,
24 ובהתאם העביר הנחיות ברורות למנהלות שהועסקו על ידי הנתבעות 1-2. לעניין זה מפנים הנתבעים
25 לתצהיר הגב' חן ליפץ, מנהלת לקוחות אצל הנתבעת 1 אשר הצהירה בין היתר כי הנתבע 3 הקפיד
26 מאוד שפעילות המשיבות 1-2 ובעיקר פעילות משלוח המסרונים לא יחגרו ממגבלות החוק.
27 19. עוד נטען כי כתב התביעה כולל הפניות רבות לפסיקה ולכן אינה עומדת בתנאים הקבועים
28 בתקנה 9 וכן בתקנה 71 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.
29 20. באשר לטענות בכתב התביעה, הרי שלעניין הנתבעת 1 בין החודשים יוני 2014-אפריל 2015
30 היא החליטה לנסות לשלוח הודעות פרסומת ללקוחות שנרשמו לרשימת הלקוחות ואשר אישרו
31 קבלת דברי פרסומת. בעבר היא הפעילה מספר אתרי אינטרנט כאשר במהלך הרישום לאתר יש
32 לאשר את תנאי השימוש וכן לאשר קבלת דברי פרסומת. באשר לאתר bossmedia הרי שהוא היה
33 פעיל בשנת 2014 בלבד. לכתב ההגנה צורף צילום של עמוד ההרשמה של האתר מיום 2.3.2014
34 כאשר לטענתן כל מי שנרשם לאתר נדרש לאשר את תנאי השימוש שקבעו בין היתר כי הנתבעת 1
35 תהיה רשאית לשלוח הודעות פרסומת ולעניין זה הפנו הנתבעים לסעיף 29 לתנאי השימוש.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג.י.אי.מדיה בע"מ ואח'

21. עוד טענה הנתבעת 1 כי היא ניהלה את רישום הלקוחות שאישרו קבלת דברי פרסומת באמצעות מערכת "ליד מנג'ר". מערכת זו קלטה ושמרה בזמן אמת את כל הפניות שנוצרו על ידי גולשים שהשאירו את פרטיהם בעמודי הנחיתה השונים של הנתבעת 1. מערכת זו גם תיעדה את הסכמת הלקוח או סירובו לקבל דברי פרסומת.
22. לטענת הנתבעים החברה אשר הפעילה את מערכת זו התפרקה ואין היום לנתבעת 1 כל אפשרות לשחזר את הנתונים שנשמרו פה. עוד נטען כי גם הנתבעת 1 אינה פעילה ואין כל אפשרות לשחזר את המידע שהיה ברשותה.
23. באשר לנתבעת 2 הרי שהמסרון היחיד שיוחס לה, הוא זה אשר נשלח אל התובע 1 לאחר שזה ביקש לקבל פרטים לעניין רישום ללימודים. בקשה זו הובילה לשיחה טלפונית בעקבותיה נשלח מסרון בודד שבו עודכן התובע 1 כי פרטיו הועברו לבקשתו למכללת רמת גן. מכאן שאין המדובר בהודעת פרסומת וזאת לאור האמור בסעיף 30א(ג) לחוק התקשורת.
24. עוד נטען כי גם תנאי השימוש של הנתבעת 2 בשנת 2014 קבעו כי מי שנרשם לאתר מאשר קבלת דברי פרסומת. לעניין זה הפנו הנתבעים לתנאי השימוש מיום 14.3.2014. עוד נטען כי חיפוש שערך הנתבע 3 בקבצים שהיו שייכים לנתבעת 1, התברר כי התובע 1 השאיר את פרטיו באחד מעמודי הנחיתה שקודמו על ידי הנתבעת 1 באמצעות רשת הפרסום **bossmedia**. בין היתר הוא מסר את שמו, מספר הטלפון שלו, סוג הרכב ופרטים נוספים.
25. הנתבעים טענו כי כל המסרונים שנשלחו על ידי הנתבעת 1 כללו אפשרות להסרת הפרטים במסרון חוזר של הספרה 1. התובעים לא הסבירו מדוע לא עשו שימוש באפשרות זו. יתרה מכך, התובע 1 בחר לשלוח את הספרה 25, שהובילה לקבלת פרטים נוספים בעוד הייתה לו האפשרות להסיר את עצמו בצורה פשוטה באמצעות משלוח הספרה "1". עצם העובדה שהתובעים בחרו שלא להסיר עצמם מרשימת התפוצה מהווה חוסר תום לב.
26. עוד טענו הנתבעים כי הנתבעת 2 אינה בבעלות הנתבעת 1 ואו הנתבע 3. הנתבעת 1 החזיקה ב-62.5% ממניות הנתבעת 2 ובחודש יוני 2015 מכרה את אחזקותיה. הנתבע 3 חדל מלכהן כדירקטור בנתבעת 2 ביום 29.6.2015.
27. באשר להודעות שנטען כי התקבלו אצל התובע 1, טענו הנתבעים כי לא הוכח שההודעה הנטענת נשלחה אל מספר הטלפון של התובע 1 או כי היא התקבלה אצלו במועדים הנטענים. באשר לטענות התובע 1 לעניין הסיבה ששלח הודעה בדבר קבלת פרטים נוספים, טוענים הנתבעים כי לא יכולה להיות להם כל ידיעה באשר לסיבה שבגינה החליט התובע 1 לשלוח בחזרה הודעה עם המספר 25, שעניינה קבלת פרטים נוספים. יחד עם זאת לא יכולה להיות מחלוקת כי התובע 1 הביע מיוזמתו עניין בשירותים של הנתבעת 2 ודי בכך כדי לדחות את הטענה כי לא נתן את הסמכתו לקבלת דבר פרסומת.
28. עוד טענו הנתבעים כי לא יכולה להיות מחלוקת כי בכל ההודעות שצורפו על ידי התובע 1 לכתב התביעה קיימת אפשרות הסרה עצמית באמצעות שליחת הספרה "1". התובע 1 לא סיפק הסבר מדוע במקום לשלוח את הספרה "1" שלח את הספרה "25" שעניינה קבלת פרטים נוספים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

1 כמו כן בכל ההודעות אשר נשלחו נכללה האפשרות להסיר את הפרטים מרשימת התפוצה אולם
2 התובעים בחרו שלא לעשות כן.

3 29. באשר לעילות התביעה טענו הנתבעים כי הם פעלו בהתאם לחוק התקשורת וכי התובעים
4 לא הציגו כל טיעון ענייני לעניין הפרת חוק עשיית עושר. כמו כן הם לא צירפו כל ראיה לנזק שנגרם
5 להם או למי מחברי הקבוצה כתוצאה מהמעשים המיוחסים למי מהנתבעים. כמו כן לא ברור על
6 סמך מה קבעו התובעים כי שליחת דברי פרסומת מהווה הטרדה.

7

8

ההחלטה בבקשת האישור

9 30. ביום 9.5.2018 כאמור אושרה הבקשה לניהול תובענה ייצוגית כנגד הנתבעים. במסגרת
10 ההחלטה נקבע כי המסרים שנשלחו לתובעים מופצים באופן מסחרי וכוללים "דבר פרסומת"
11 כהגדרתו בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת. באשר לנתבעת 1 ולנתבעת 2 נקבע כי הן קשורות זו בזו
12 באופן שבו המסרונים שנשלחו על ידי מספר הטלפון של הנתבעת 1 נועד לפרסם את עצמה וכן את
13 הנתבעת 2 [להוסיף מראה מקום].

14 31. עוד נקבע כי לא נסתרה הטענה כי התובעים לא הסכימו לקבלת ההודעות ומכאן ששליחת
15 ההודעות כמתואר בתובענה בלא הסכמת התובעים מראש מהווה הפרה של הוראות סעיף 30א(ב)
16 לחוק התקשורת. כמו כן נקבע כי קיימת אפשרות סבירה כי השאלות המהותיות המשותפות שעניינן
17 הפרת הוראות סעיפים 30א(ב) ו-30א(ה) במשלוח המסרונים על ידי התובעים, תוכרענה לטובת
18 הקבוצה, זאת בין היתר לאור העובדה שהתובעים הוכיחו בשלב זה של ההליך כי לא ניתן היה ליצור
19 קשר עם הנתבעים לצורך הסרת פרטיהם מרשימות התפוצה.

20 32. לעניין טענת הנזק, נקבע כי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת קובע את סמכותו של בית המשפט
21 לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום מקסימלי של 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומת, שנשלח בניגוד
22 להוראות סעיף 30א לכן בשים לב לעובדה כי קיימת עילת תביעה אישית לפי סעיף 30א(ב) לחוק
23 התקשורת הרי שאין צורך בהוכחת נזק על מנת שתקום לתובעים עילת תביעה אישית.

24 33. **עילות התביעה בגינם אושרה הגשת תובענה ייצוגית הן:** הפרת חובה חקוקה – הוראות
25 סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת וכן בגין עשיית עושר ולא במשפט.

26 34. התובעים העמידו את נזקם האישי על סך של 100 ₪ אשר מורכב נזק בלתי ממוני בלבד
27 וזאת בגין ההטרדה וההצקה והפגיעה בפרטיות המנוי. באשר לנזק לחברי הקבוצה הרי שהוא
28 הועמד על סך של 10,000,000 ₪ על דרך האומדנה.

29 35. נטען כי משלוח דברי פרסומת הוא בגדר הטרדה, הצקה, ופגיעה בפרטיות המנוי.

30 36. לעניין הגדרת הקבוצה במסגרת ההחלטה נקבע כי הקבוצה אשר בשמה תנוהל בקשת
31 האישור היא: **"הנמענים אליהם שלחו הנתבעים מסרונים בניגוד לחוק התקשורת מיום 1.12.2008**
32 **(מועד תחולתו של סעיף 30א לחוק התקשורת) ועד למועד אישור התובענה הייצוגית"**.

33 37. **הסעדים אשר בגינם אושרה ניהול התובענה הייצוגית הם:** צו הצהרתי לפיו הנתבעים
34 הפרו את הוראות הדין, צו עשה המורה לנתבעים לחדול משליחת מסרונים בניגוד לדין ללא קבלת
35 הסכמה מפורשת מראש ובכתב, צו עשה המורה למשיבים לפרסם את שמם ודרכי יצירת הקשר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי מדיה בע"מ ואח'

1 עימם לצורך הודעת סירוב, חיוב המשיבים במתן פיצוי לחברי הקבוצה בגין נזקים בלתי ממוניים
2 שנגרמו להם.
3 38. ביום 15.6.2021 נותב התיק לטיפול. ביום 15.9.2020 התקיים דיון במעמד הצדדים בסיומו
4 התבקשו הצדדים ליתן את עמדתם בדבר אפשרות ניהול הליך גישור. ביום 18.11.2020 הודיעו
5 הצדדים כי הם קיימו הידברות ביניהם בניסיון להגיע למתווה פשרה. ביום 30.5.2020 הגישו
6 הצדדים בקשה לאישור הסדר פשרה. ביום 16.6.2021 הוריתי לצדדים להגיש את סיכומיהם לעניין
7 גובה הפיצוי לקבוצה וכן לעניין גובה הגמול ושכר הטרחה המומלצים. ביום 14.7.2021 הגישו
8 הצדדים סיכומים מטעמם.
9

בקשת הצדדים לאישור הסדר פשרה

10
11 39. במסגרת בקשתם ציינו הצדדים כי סיום ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת
12 להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין בין היתר מן הטעם שהנתבעת 1 (מי ששלחה את ההודעות נשוא
13 התביעה) אינה פעילה עוד וספק רב אם יתקבל פיצוי כלשהו עבור חברי הקבוצה, גם אם תתקבל
14 התובענה הייצוגית לגופה. עוד צוין כי הנתבעים אינם שולחים עוד הודעות פרסומת והתחייבו שלא
15 לשלוח הודעות פרסומת כהגדרתם בחוק התקשורת.

16 40. הקבוצה המיוצגת לצורך הסדר הפשרה: "כל מי שקיבל מסרונים מהנתבעת 1 ללא
17 הסכמתו, מיום 1/12/2018 ועד למועד בו אושר הסדר הפשרה על ידי בית המשפט הנכבד" (להלן:
18 "המועד הקובע").

19 41. עוד הוסכם בין הצדדים כי הנתבעת 1 תישא בכל העלויות הנלוות ליישום וביצוע הסדר
20 הפשרה, לרבות הפרסומים הנדרשים וכי הנתבע 3 יערוב להתחייבויות הכספיות של הנתבעת 1 כפי
21 שיקבעו על ידי בית המשפט.

22 42. לעניין סכום הפיצוי הוסכם על ידי הצדדים כי סכום הפיצוי ייקבע על ידי בית המשפט
23 בהתאם לסיכומים המוגשים במקביל להסכם. כמו כן לעניין הגמול לתובעים המייצגים ובאי כוחם,
24 הוסכם על ידי הצדדים כי שכר הטרחה וגמול מיוחד לתובעים יקבעו על ידי בית המשפט בהתאם
25 לסיכומים אשר יוגשו על ידי הצדדים.

26 43. עוד התבקש בית המשפט להימנע ממינוי בודק.

27 44. ביום 14.7.2021 הגישו הצדדים את סיכומיהם לעניין סכום הפיצוי לקבוצה וכן לעניין
28 סוגיית גובה הגמול ושכר הטרחה. במסגרת סיכומיהם טענו התובעים כי בשים לב להליכים ייצוגיים
29 אשר הסתיימו לאחרונה, בין אם במסגרת בקשה לאישור הסדר פשרה ובין אם במסגרת הסתלקות
30 סכום הפיצוי הראוי לקבוצה צריך לעמוד על 58,500 ₪.

31 45. לעניין גובה הגמול ושכר הטרחה נטען כי בשים למידת החשיבות הטמונה בתובענה לציבור
32 כולו, וכן לאור מידת ההשקעה אשר הושקעה בהגשתה ובניהולה של התובענה הייצוגית וכן מידת
33 הסיכון אשר הייתה כרוכה בהגשת התביעה ובשים לב להתנהלות בא כוח התובעים, הרי שיש לפסוק
34 גמול מיוחד בשיעור של 8,500 ₪ + מע"מ ושכר טרחה בסך 26,000 ₪ + מע"מ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג.י.אי מדיה בע"מ ואח'

46. הנתבעים הגישו סיכומים מטעמם במסגרתם טענו כי הנתבע 3 בחר לסיים את ההליך
במסגרת פשרה, על אף מצבה של הנתבעת 1, אשר שלחה בפועל את ההודעות נשוא התביעה, שכן
היא אינה פעילה עסקית מזה שנים. עובדה זו העמידה בספק את יכולתם של התובעים להיפרע
ממנה במקרה שהיה ניתן נגדה פסק דין.
47. על בסיס מצבה של הנתבעת 1 שכאמור אינה פעילה עוד עסקית ואינה מחזיקה בכספים,
רכוש או זכויות כלשהן, נטען כי יש להורות על תשלום פיצוי בסכום נמוך בשים לב לכך שכל סכום
שיפסק ישולם על ידי הנתבע 3, אדם פרטי, אשר הסכים לקחת על עצמו את התחייבויות הנתבעת
1 במסגרת הסדר הפשרה.
48. הנתבעים הפנו לפסק בדין בת"צ 66723-12-14 **דונשיק ואח' נ' טקטיקה** (פורסם ביום
21.6.2020) (להלן: "**עניין דונשיק**") שם נפסק פיצוי בסך של 30,000 ₪ שיועברו כתרומה בגין
שליחת הודעות פרסומת במשך תקופה של 18 חודשים. בנוסף נפסק כי הנתבעת באותו הליך תשלם
גמול בסך של 3,500 ₪ ושכר טרחת בא כוח מייצג בסך של 15,000 ₪.
49. על בסיס עניין **דונשיק** התבקש בית המשפט לקבוע כי סכום הפיצוי שישולם על ידי הנתבעת
1, באמצעות הנתבעת 3, לא יעלה על סך של 16,000 ₪ ובנוסף סכום הגמול לא יעלה על 1,944 ₪,
וכי שכר הטרחה לא יעלה על 8,333 ₪.
50. עוד נטען הנתבע 3 כי הוא שילם מכיסוי הפרטי במסגרת הליך זה סך של 29,250 ₪ כשכר
טרחת עו"ד וכן שילם מכיסו הפרטי עבור פרסום מודעות בהתאם להחלטת בית המשפט מיום
9.8.2018. עוד הוצע על ידי הנתבעים כי הפיצוי שיפסק במסגרת ההליך יועבר כתרומה לעמותת
"אורות של תקווה למען הילדים" מרח' ברנר 5 בתל אביב, מספר עמותה 590020749 (להלן:
"**העמותה**") שכן לא ניתן לאתר מי מהנמענים אשר קיבלו הודעת פרסומת בניגוד לרצונם, בשים לב
למועד הזמן שחלף ממועד שליחתם בשנים 2014-2015.
51. עוד ציינו הנתבעים כי למעט הודעה אחת שנשלחה על ידי הנתבעת 1, ההודעות נשוא
התביעה לא נשלחו על ידי הנתבעים ו/או באישורם ו/או בידיעתם. לעניין זה הפנו הנתבעים לסעיף
41 לכתב ההגנה שהוגש מטעמם וכן לאישור ההרשמה של התובע 1 שקיבל את הודעת הפרסומת
מהנתבעת 1 בהמשך לפנייתו. כמו כן חזרו הנתבעים על טענתם כי ההודעות נשלחו בפרק זמן קצר
של 10 חודשים (חודשי יוני 2014-אפריל 2015 וכי לאחר מועד זה לא נשלחו עוד הודעות פרסומת
מכל סוג שהוא וגם מן הטעם הזה יש לפסוק פיצוי בסכום נמוך.
52. לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, ביום 18.11.2021 הוריתי לצדדים להפקיד עותק של הסדר
הפשרה המוצע. כמו כן הוריתי לבאי כוח הצדדים לפעול בהתאם להוראות סעיפים 18(ג) ו-25 לחוק
תובענות ייצוגיות וכן בהתאם לתקנות תובענות ייצוגיות, תש"ע-2010. מעתה יכונה הסדר הפשרה
המוצע "הסכם פשרה".

עמדת היועץ המשפטי לממשלה והתנגדויות להסכם הפשרה

53. ביום 5.1.22 הוגשה בקשה להתיר עיון בתיק וכן בקשה להאריך את המועד להגשת
התנגדות. הבקשה הוגשה על ידי "עמותת אל ספאם (ע"ר)", ע"ר 580607182 (להלן: "**העמותה**").

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15-2022 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

1 במסגרת הבקשה נטען כי העמותה פעילה משנת 2015 במיגור תופעת דואר הזבל בישראל. לטענתה,
2 קיימים קשיים משמעותיים עם הסדר הפשרה המבקש להחיל את הוראות סעיף 79א לחוק בתי
3 המשפט [נוסח משולב] 1984 על הליך ייצוגי, והיא שוקלת להגיש התנגדות בעניין.
4 54. לעניין זה יצוין כי ההודעה בדבר הגשת הבקשה לאישור הסדר פשרה פורסמה בעיתונות
5 ביום 28.11.2021. בהתאם המועד להגשת ההתנגדות הוא עד ליום 12.1.2022. עוד נטען כי נעשתה
6 פנייה לקליניקה למימוש זכויות אדם באמצעות המשפט האזרחי, אשר פועלת באוניברסיטת חיפה,
7 אשר הביע נכונות עקרונית לייצג את מבקשת העיון בהליך אולם בשל אילוצים שונים נדרש פרק
8 זמן נוסף כדי לשקול את עמדתה ולנסח התנגדות אם הדבר ידרש.
9 55. העמותה אף ציינה כי היא זקוקה לעיון בחומרים שהוגשו במסגרת ההליך בכדי לגבש את
10 עמדתה הסופית. עוד צוין כי באי כוח הצדדים ציינו כי אין מניעה להגשת בקשת ארכה, אך בשם
11 לב לנימוקים שנטענו אין לכך הצדקה.
12 56. ביום 15.2.2022 התרתי לעמותה לעיין בתיק בית המשפט. כמו כן הוריתי כי המועד להגשת
13 התנגדות מוארך עד ליום 17.3.2022. יצוין כי עד למועד חתימת פסק הדין לא הוגשה התנגדות
14 מטעם העמותה.
15 57. כמו כן ביום 9.2.22 הגיש היועץ המשפטי לממשלה הודעה בדבר אי התנגדות להסדר
16 הפשרה, במסגרתה הודיע כי הגורמים המקצועיים במדינת ישראל לא מצאו לנכון להביע עמדה,
17 לחיוב או לשלילה, ביחס לבקשה לאישור הסדר פשרה.
18

דיון והכרעה

מינוי בודק

19 58. בסעיף 19(ב) לחוק תובענות ייצוגיות נקבע כהאי לישנא:

20 (ב) בית המשפט לא יאשר הסדר פשרה אלא לאחר שקיבל חוות דעת מאדם
21 שמינה לשם כך, שהוא בעל מומחיות בתחום שבו עוסקת הבקשה לאישור או
22 התובענה הייצוגית (בסעיף זה - בודק), אלא אם כן סבר בית המשפט שחוות
23 הדעת אינה נדרשת, מטעמים מיוחדים שיירשמו; שכרו והוצאותיו של בודק,
24 וכן אופן תשלומם, ייקבעו בידי השר.
25
26
27

28 59. בדברי ההסבר להצעת חוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006 (ה"ח הממשלה 234 מיום
29 26.1.06 בעמ' 269) נאמר בהתייחס לסעיפים 18 ו-19 בחוק תובענות ייצוגיות:

30 מטרת סעיף זה [הכוונה לסעיף 18 - מ' נ'] וסעיף 19 היא להסדיר מקרים
31 שבהם מיישבים הצדדים את הסכסוך ביניהם בדרך של הסדר פשרה, והסדר
32 זה מחייב את כל חברי הקבוצה. החשש במקרים אלו הוא מפני קנוניה בין
33 התובע המייצג לבין הנתבע, כך שהתובע המייצג יפיק תועלת אישית מן
34 הפשרה על חשבון חברי הקבוצה. למעשה, במצבים שבהם מושג הסדר
35 פשרה, נוצר אצל התובע ניגוד עניינים בין טובתו האישית ובין האינטרסים
36 של הקבוצה, דבר המצדיק פיקוח מוגבר הן על ידי בית המשפט והן על ידי
37 חברי הקבוצה.
38

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג.י.אי מדיה בע"מ ואח'

60. עוד על השיקולים שבמינוי בודק ראו: פסק דינה של כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות ברע"א 1644/15 אייל גור נ' דור אלון אנרגיה בישראל (1998) בע"מ, פס' 9 (פורסם בנבו, 27.05.2015); פסקי הדין של כבוד השופט ח. כבוב בת"צ 1714/08 עינב קפלן בשארי נ' בנק לאומי לישראל (פורסם בנבו, 31.05.2015) ובתנ"ג (ת"א) 815-09-13 בארי לנואל נ' גליה מאור, פס' 83-86 (פורסם בנבו, 14.09.2016).
61. על היתרונות והחסרונות שבמינוי בודק, כמו גם על הביקורות החיוביות והשליליות על כך ר': אלון קלמנט, פשרה והסתלקות בתובענה הייצוגית, משפטים מא 5, 44-49 (תשע"א); אלעד אופיר, תובענות ייצוגיות בישראל 207-212 (2017).
62. בנסיבות העניין שבפני, באתי לכלל מסקנה כי אין צורך במינוי בודק. אין המדובר כאן בהסדר כספי מורכב אשר יש בו כדי להצדיק מינוי של בודק (לעניין זה ראו ת"צ 31280-04-16 מעיין סולומון נ' אניפט בע"מ (פורסם בנבו, 30.4.19)). עיקר הסכם הפשרה הוא מתן הטבה לציבור כאשר סכום הפיצוי ייקבע בהתאם לסיכומים אשר הוגשו על ידי הצדדים.
63. בשים לב לעובדה כי המחלוקת במסגרת בקשת האישור היא משפטית בעיקרה וכי אופייה של הפשרה אינו מצריך חישובים כלשהם, אלא מבוסס על הערכה שיפוטית הרי שאין מקום למינוי בודק במקרה שלפני. ולעניין זה ראו ת"צ (מרכז) 33359-06-12 זבידה יחיא נ' בית החולים בילינסון (פורסם בנבו, 7.11.2013) וכן ת"צ (מרכז) 42344-12-10 שגיא קרשובר נ' מאיר חב למכוניות ומשאיות בע"מ (פורסם בנבו, 7.7.2013), וכן ר' 60199-01-17 קידר נ' ש. שסטוביץ בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 10.11.19) (להלן: "פס"ד קידר") ור' ת"צ (ת"א) 10769-12-16 דנית יחזקאל נ' החברה הדרומית לשוק בע"מ (פורסם בנבו, 18.11.2019), ר' ת"צ (ת"א) 37226-04-19 דוד ביטון נ' זר. פור. יו (2000) בע"מ (פורסם בנבו, 9.3.2022), וכן ר' ת"צ (ת"א) 28592-12-15 אלונה ירדן נ' קנקון מוצרים בע"מ (פורסם בנבו, 18.12.2020).

דיון אופן אישור הסדר הפשרה

64. אופן אישור הסדר הפשרה והנתונים שעל בית המשפט לבחון בעת אישורו מוסדרים בסעיפים 19(א) ו-19(ג) לחוק התובענות הייצוגיות, כהאי לישנא:
- סעיף 19(א):

(א) בית המשפט לא יאשר הסדר הפשרה אלא אם כן מצא, כי ההסדר ראוי, הוגן וסביר בהתחשב בעניינם של חברי הקבוצה, ואם הבקשה לאישור הסדר הפשרה הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית - גם כי קיימות, לכאורה, שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה וכי סיום ההליך בהסדר הפשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין

סעיף 19(ג):

(1) החלטת בית המשפט אם לאשר הסדר הפשרה או לדחותה תהיה מנומקת ותכלול, בין השאר, את כל אלה:
(א) הגדרת הקבוצה שעליה חל הסדר הפשרה;

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג.י.אי.מדיה בע"מ ואח'

1 (ב) עילות התובענה, השאלות המהותיות של עובדה או משפט
 2 המשותפות לכלל חברי הקבוצה והסעדים הנתבעים כפי שפורטו
 3 בבקשה לאישור או כפי שהוגדרו בהחלטת בית המשפט לפי סעיף 14,
 4 לפי הענין;
 5 (ג) עיקרי הסדר הפשרה.
 6 (2) בהחלטתו לפי פסקה (1) יתייחס בית המשפט, בין השאר, לשיקולים
 7 אלה:
 8 (א) הפער בין הסעד המוצע בהסדר הפשרה לבין הסעד שחברי הקבוצה
 9 היו עשויים לקבלו אילו היה בית המשפט מכריע בתובענה הייצוגית
 10 לטובת הקבוצה;
 11 (ב) התנגדויות שהוגשו לפי סעיף 18(ד), וההכרעה בהן;
 12 (ג) השלב שבו נמצא ההליך;
 13 (ד) חוות דעת של הבודק שניתנה לפי סעיף קטן (ב)5;
 14 (ה) הסיכונים והסיכויים שבהמשך ניהול התובענה הייצוגית אל מול
 15 יתרונותיו וחסרונותיו של הסדר הפשרה;
 16 (ו) העילות והסעדים שלגביהם מהווה החלטה לאשר את הסדר
 17 הפשרה מעשה בית דין כלפי חברי הקבוצה שעליהם חל ההסדר
 18

19 65. הגדרת הקבוצה, עילות התובענה, הסעדים שנתבעו ועיקרי הסכם הפשרה הינם כפי
 20 שפירטתי לעיל במסגרת תיאורו של הבקשה לאישור הסכם פשרה.

21 66. בשים לב לעובדה שהסדר הפשרה הוגש לאחר שאושרה בקשת האישור, הרי שאיני נדרש
 22 לדון האם מתקיימות בענייני שאלות משותפות של עובדה ומשפט כן איני נדרש לדון האם סיום
 23 ההליך בהסדר פשרה הוא הדרך היעילה וההוגנת בנסיבות העניין. לעניין זה ר' אביאל פלינט וחגי
 24 ויניצקי **תובענות ייצוגיות**, עמ' 608: "הקריטריון הראשון שעל בית המשפט לבחון טרם אישור
 25 הסדר פשרה הוא האם מתקיימים התנאים הנדרשים לאישור תובענה ייצוגית. מובן שאם כבר
 26 אושרה תובענה כייצוגית, אין צורך לדון בקריטריון זה (בהנחה שהוא נתון כדבעי בהחלטת
 27 האישור)...". (ר' אלון קלמנט פשרה והסתלקות בתובענה ייצוגית, משפטים מא, שם בעמ' 58).

28 67. בנסיבות העניין, לאחר עיון בהסכם הפשרה, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שעל
 29 בית המשפט לשקול בהתאם לסעיף 19(ג) לחוק תובענות ייצוגיות, סבורני כי המדובר בהסדר שהוא
 30 ראוי וסביר בנסיבות העניין.

31 68. הסדר הפשרה אשר הוגש לאישור בית המשפט הביא לתיקון מחדלי הנתבעים שכן כפי
 32 שצוין במסגרת הסדר הפשרה ציינו הנתבעים כי הם אינם שולחים יותר הודעות פרסומת, וכן
 33 התחייבו כי גם בעתיד לא ישלחו יותר הודעות פרסומת.

34 69. התחייבויות הנתבעים במסגרת הסכם הפשרה עולות בקנה אחד עם מטרות חוק תובענות
 35 ייצוגיות בדבר "אכיפת הזין והרתעה מפני הפרתו" בהתאם לאמור בסעיף 21(2) לחוק תובענות
 36 ייצוגיות.

37 70. כבר נקבע כי שאלת משלוח מסרוני פרסומת ללא הסכמת מקבלי המסרונים היא שאלה
 38 בעלת חשיבות ציבורית לא מבוטלת. כמו כן נקבע כי סעיף 30א לחוק התקשורת מגלם בתוכו
 39 אינטרס ציבורי (ר' ת"צ 34900-12-15 מעין כהן נ' התיאטרון הלאומי הבימה בע"מ (חל"צ) (פורסם
 40 בנבו, 10.10.2018)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג.י.אי מדיה בע"מ ואח'

71. ההתפתחויות הטכנולוגיות יחד עם השימוש הגובר בתקשורת אלקטרונית הוליד את התופעה הידועה כ"דואר זבל". המדובר בהפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות ובהם גם הודעות SMS (ר' רע"א 1954/14 אלון חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במנצחים) (פורסם בנבו, 4.8.2014) (להלן: "פס"ד חזני").
72. ב-1.12.2018 נחקק תיקון מס' 40 לחוק התקשורת במסגרתו נחקק סעיף 30א לחוק התקשורת. סעיף 30א לחוק התקשורת נועד להתמודד עם התופעה של הפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת, ביניהם הודעות SMS.
73. וכך נאמר במסגרת דברי ההסבר להצעת חוק התקשורת (בזק ושידורים) (תיקון מס' 33) התשס"ה-2005, ה"ח הממשלה 182:
- ...תופעת ההפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסימילה), המכונה "spam" הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה.**
- תופעת ה-spam מעוררת בעיות במישורים שונים, ובהן - בעיות של אבטחת מידע, חדירה למחשבים בלא היתר והפצת וירוסים, פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו, פגיעה בהתפתחותו של המסחר האלקטרוני ופגיעה בעסקים בשל אבדן זמן והשקעת משאבים. תופעה זו מעמיסה עלויות מיותרות על הציבור, ובכלל כך על מפעילי תקשורת (בעלי התשתיות, ספקי אינטרנט וכו'), עסקים, משתמשי אינטרנט פרטיים ורשויות העוסקות באכיפה...**
74. המודל שאומץ במסגרת סעיף 30א(א) לחוק התקשורת הוא מודל ה-Opt-in האירופאי לפיו חל איסור על משלוח ספאם אלא אם התקבלה מראש הסכמת הנמען. לצד הכלל האמור נקבעו מספר חריגים אשר מאפשרים משלוח הודעות פרסומת, במקרים מסוימים, מבלי קבלת הסכמת הנמען מראש. ור' לעניין זה פס"ד לפיד כהגדרתו להלן.
75. תכלית סעיף 30א לחוק התקשורת היא למנוע פגיעה בפרטיותו של המשתמש ברשת והטרדתו באמצעות משלוח ספאם באחת מארבע הדרכים שהוגדרו בסעיף 30א לחוק התקשורת. עוד נקבע כי מטרת הסרת פרטי הלקוח מרשימות התפוצה לא נועדה רק כדי להגן על משתמשים מכל דבר פרסומת אלא לחסוך מהם את הפגיעה ואת הטרדה שכרוכה בטיפול בדבר פרסומת הנשלח באחת מהדרכים הקבועות בחוק (לעניין זה ר' דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"א 534/17 עו"ד רונן לפיד נ' סלקום ישראל בע"מ (פורסם בנבו, 6.3.2019)) (להלן: "פס"ד לפיד"). כמו כן נועד ההסדר למנוע בין היתר פגיעה בפרטיות המשתמש וכן למנוע חשיפה למידע שקרי או פוגעני (ר' פס"ד לפיד ופס"ד חזני).
76. בענייננו, יש בהתחייבות הנתבעים לחדול מלשלוח הודעות דיורר ללקוחות אשר נתנו את הסכמתם לכך בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת כדי לעמוד בהוראות סעיף 21(2) לחוק תובענות ייצוגיות.
77. באשר לפיצוי אשר ינתן לחברי הקבוצה, לאחר שעיינתי בסיכומי הצדדים ובשים לב להוראות הדין וההלכה הפסוקה מצאתי כי יש להורות כי הפיצוי לקבוצה יעמוד על סך של 40,000 ₪ כאשר מחצית הסכום, סך של 20,000 ₪ יועבר כתרומה לקרן לחלוקת כספים לפי סעיף 27א

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

1 לחוק תובענות ייצוגיות ואילו יתרת הסכום סך של 20,000 ₪ יועבר כתרומה ל"עמותת אורות של
 2 תקווה למען הילדים" מספר עמותה 590020749 (להלן: "עמותת אורות של תקווה").
 3 78. באשר לתרומה לעמותת אורות של תקווה, תוך 30 ימים ממועד מתן פסק הדין וטרם ביצוע
 4 התרומה, ימציאו הצדדים ובאי כוחם תצהירים המלמדים כי אין להם ולא היה להם בעבר קשר
 5 לעמותת אורות של תקווה והנתבעים אף יצהירו כי התרומה לא תיזקף לזכותם אלא תיתרם בשם
 6 התובעים ובאי כוחם וכחלק מהסדר פשרה שהושג במסגרת ניהול תובענה ייצוגית (ר' ת"צ (ת"א)
 7 51760-03-20 ליאור חיק נ' אפטר יו בע"מ (פורסם בנבו, 10.6.2021).
 8 79. באשר לגובה הפיצוי לציבור הרי שאין להתעלם מן העובדה כי הנתבעות 1-2 אינן פעילות
 9 יותר [ר' עמ' 11 לפרוטוקול ש' 10-12]. כמו כן אין להתעלם מכך שלטענת הנתבע 3 הוא זה אשר
 10 יישא בתשלום הפיצוי. מנגד, וכפי שנקבע במסגרת ההחלטה לעניין אישור הגשת התובענה הייצוגית
 11 הנתבעים הרי שעל פניו המשיבות הפרו את הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת, עת לא קיבלו את
 12 הסכמת התובעים ויתר חברי הקבוצה למשלוח המסרונים, וכן עת לא ציינו את מלוא הפרטים
 13 הנדרשים בהתאם להוראות הדין במסגרת המסרונים שנשלחו והכול כפי שפורט במסגרת ההחלטה
 14 בדבר אישור התובענה הייצוגית.
 15 80. אציין כי לא מצאתי לקבל את טענות הנתבעים לעניין ת"צ 66723-12-14 דוניק ואח' נ'
 16 טקטיקה (פורסם בנבו, 21.6.2020). באותו ההנחה אשר עמדה בבסיס קביעת גובה הפיצוי והסכם
 17 הפשרה הייתה כי מספר המסרונים שנשלחו היה נמוך יחסית. בעניינו, טענו הנתבעים כי פרק הזמן
 18 שבו נשלחו המסרונים הוא 10 חודשים, בין החודשים יוני 2014 לאפריל 2015. במסגרת ההחלטה
 19 בבקשת האישור, נדחתה טענה זו של הנתבעים.
 20 81. באשר למתן הפיצוי לציבור הרי, שבמסגרת סעיף 20(ג)1 לחוק תובענות ייצוגיות נתן
 21 המחוקק את דעתו למקרים שבהם לא יתאפשר ליתן פיצוי פרטני לחברי הקבוצה וזאת בין היתר
 22 בשל העובדה שלא יהיה זה מעשי בנסיבות העניין או לחילופין בשל העובדה כי לא ניתן לבצע זאת
 23 בעלות סבירה.
 24 82. בהתאם, בשורה ארוכה של פסקי דין הורו בתי המשפט על מתן סעד שאינו פיצוי פרטני
 25 ולעניין זה ראו: ת"צ 23245-09-15 זיו גלסברג נ' הלכות בע"מ (פורסם בנבו, 2.10.2017), ת"צ
 26 13546-12-12 יעקובוביץ נ' עיריית תל אביב (פורסם בנבו, 3.6.2014), ת"צ 47395-11-10 מינוף
 27 ויזמות בע"מ נ' דרך הארץ הייוויז (1997) בע"מ (פורסם בנבו, 26.12.2013) וכן ת"צ 4700-04-16
 28 שיר נ' קליקס.סיאו.איאל בע"מ (פורסם בנבו, 25.2.2019). בעניינו, בהיעדר אפשרות למתן פיצוי
 29 פרטני לחברי הקבוצה הרי שיש להורות על מתן פיצוי לטובת הציבור.

גמול ושכר טרחה

30
 31
 32 83. סעיף 19(ו) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כהאי לישנא:
 33 אישר בית המשפט הסדר פשרה, יקבע גמול למבקש או לתובע המייצג, לפי
 34 העניין, בהתאם להוראות סעיף 22, ושכר טרחה לבא כוח המייצג בהתאם
 35 להוראות סעיף 23, ורשאי בית המשפט להתחשב בהמלצה מוסכמת שהוגשה
 36 לו על ידי הצדדים לעניין זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

84. במסגרת סעיפים 22-23 לחוק תובענות ייצוגיות, קבע המחוקק מספר קריטריונים שעל בית המשפט לשקול בעת קביעת גמול ושכר טרחה; סעיף 22 לחוק תובענות ייצוגיות:

- (א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה, כולה או גם חלקה, לרבות בדרך של אישור הסדר פשרה, יורה על תשלום גמול לתובע המייצג, בהתחשב בשיקולים כאמור בסעיף קטן (ב), אלא אם כן מצא, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שהדבר אינו מוצדק בנסיבות הענין.
- (ב) בקביעת שיעור הגמול יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:
- (1) הטרחה שטרם התובע המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, בפרט אם הסעד המבוקש בתובענה הוא סעד הצהרתי;
 - (2) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
 - (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית.

סעיף 23 לחוק תובענות ייצוגיות:

- (א) בית המשפט יקבע את שכר הטרחה של בא הכוח המייצג בעד הטיפול בתובענה הייצוגית, לרבות בבקשה לאישור; בא הכוח המייצג לא יקבל שכר טרחה בסכום העולה על הסכום שקבע בית המשפט כאמור.
- (ב) בקביעת שיעור שכר הטרחה של בא כוח מייצג לפי סעיף קטן (א), יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים אלה:
- (1) התועלת שהביאה התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה;
 - (2) מורכבות ההליך, הטרחה שטרם בא הכוח המייצג והסיכון שנטל על עצמו בהגשת התובענה הייצוגית ובניהולה, וכן ההוצאות שהוציא לשם כך;
 - (3) מידת החשיבות הציבורית של התובענה הייצוגית;
 - (4) האופן שבו ניהל בא הכוח המייצג את ההליך;
 - (5) הפער שבין הסעדים הנתבעים בבקשה לאישור לבין הסעדים שפסק בית המשפט בתובענה הייצוגית (הדגשה שלי- מ' נ').

85. בע"א 2046/10 עזבון המנוח משה שמש נ' דן רייכרט (פורסם בנבו, 23.05.2012) (להלן: "עניין שמש") קבע בית המשפט העליון כי אין המדובר ברשימה סגורה של שיקולים, תוך שהוא מונה שיקולים נוספים שהוכרו בפסיקה במהלך השנים. וכך נכתב:

עינינו הרואות, כי אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים. בפסיקת בית המשפט הוכרו שלושה סוגים עיקריים של שיקולים אותם יש להביא בחשבון במסגרת ההחלטה בעניין שכר טרחה וגמול בתובענה ייצוגית. סוג ראשון של שיקולים עוסק במערכת התמריצים הנוגעת להגשת התביעה ייצוגית. על בית המשפט לאזן בין הרצון לעודד הגשת תביעות ראויות לבין הרצון למנוע הגשת תביעות סרק. בהקשר זה יש ליתן משקל לאינטרסים שהוגשמו על ידי התובענה, הן מבחינת הקבוצה המיוצגת הן מבחינת הציבור בכללותו. לעניין זה, על בית המשפט לבחון, מחד גיסא, את היקף ההשקעה של עורך הדין המייצג וכן את מידת הסיכון בתובענה ומאידך גיסא את היחס בין הסעד שנתבע לבין הסעד שאושר... בהקשר זה אף שומה על בית המשפט לבחון את השאלה האם על מנת לזכות בסעד המבוקש היה צורך להגיש תביעה ייצוגית (ראו, ע"א 10085/05 תנובה - מרכז שיתופי לשיווק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' עזבון המנוח תאופיק ראבי ז"ל, פסקאות 62-63 [[פורסם בנבו], 4.12.2011]). סוג שיקולים שני עליו הצביעה הפסיקה נוגע להתנהלותו של בא-כוח התובע המייצג. שכר הטרחה משמש תמריץ לניהול ההליך בצורה יעילה והגונה (ראו ע"א 7094/09 ברזובסקי הובלות בע"מ נ' איתוראן איתור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמ"מ ואח' נ' די.ג.י.אי.מדיה בע"מ ואח'

ושליטה בע"מ, פסקאות 13-14 (פורסם בנבו, 14.12.2010); ראו עוד, לענין תביעות שאינן ייצוגיות, ע"א 9535/04 סיעת "ביאליק 10" נ' סיעת "יש עתיד לביאליק", פ"ד ס(1) 391, 395 (2005)... סוג נוסף של שיקולים מתייחס ליחס בין שכר הטרחה לבין התביעה הייצוגית בכללותה. על בית המשפט להימנע מפסיקת שכר טרחה שיפחית באופן בלתי סביר מהתועלת הצומחת לקבוצה (לדיון מפורט בשיקולים שהוצגו ראו, ע"א 9134/05 לויט נ' קו אופ צפון, אגודה שיתופית לשירותים בע"מ, פסקאות 12-14 (פורסם בנבו), 7.2.2008); אלון קלמנט "קווים מנחים לפרשנות חוק התובענות הייצוגיות, התשס"ו-2006" הפרקליט מט 131 (התשס"ז) (להלן - קלמנט).

86. שיקול נוסף שהוכר בפסיקה הינו מידת ההצלחה שנחל התובע המייצג בהליך. לענין זה ראו דברי בית המשפט העליון בע"א 7685/12 רנן גרשט נ' תשובה יצחק (שרון) בפסקה 5 (פורסם בנבו, 13.04.2014) כי "פשיטא, כי מידת ההצלחה שלה זכה התובע המייצג בניהול ההליך עד שהושגה הפשרה, היא שיקול רלוונטי בפסיקת שיעור הגמול ושכר הטרחה". כן ר': ע"א 471/15 אברהמי נחמיה נ' סלקום בישראל בע"מ (פורסם בנבו, 11.04.2016).

87. בכל הנוגע לדרך חישוב שכר הטרחה שיש לפסוק, נקבע בענין שמש כי כעקרון, יש לבכר את שיטת האחוזים:

סיכומם של דברים עד כה הוא, כי אנו סבורים שבתביעות ייצוגיות שעניינן בסעד כספי יש לאמץ את שיטת האחוזים כשיטה המקובלת לקביעת שכר הטרחה של עורך הדין המייצג. שיעור האחוזים שייפסק יושפע הן מנסיבותיו הספציפיות של ההליך, הן מהאופן בו הסתיים ההליך והן מגובה הסכום שנפסק. כמו כן, יחושב שיעור שכר הטרחה מתוך הסכום שנגבה על ידי הקבוצה בפועל. כמו כן, מן הראוי לפסוק את שכר הטרחה בשיעור מדורג, במובן זה שכלל שסכום הזכיה גדל, אחוז שכר הטרחה קטן.

88. יוער, כי בפסיקה מאוחרת יותר- עע"מ 2978/13 מי הגליל -תאגיד והביוב האזורי בע"מ נ' יונס (פורסם בנבו, 2015), הבהיר בית המשפט העליון, כי על אף ששיטת האחוזים הינה השיטה המקובלת בישראל לחישוב שכר הטרחה, הרי שאין בית המשפט מחויב לה, אלא בנסיבות מסוימות:

נקודת המוצא היא אם כן, כי השיטה המקובלת בישראל לחישוב שכר טרחה וגמול בתובענות ייצוגיות היא שיטת האחוזים, החלה כאשר נפסק סעד כספי לטובת חברי הקבוצה המיוצגת. אמנם, אין משמעות הדבר כי בית המשפט חייב לפסוק בשיטה זו, אלא כי אם יבקש לנקוט בשיטת חישוב מסוימת, מעבר לשיקולים הכלליים המנויים בסעיפים 22-23 לחוק, שעניינם גמול לתובע המייצג ושכר טרחה לבא-כוחו, יש לעשות זאת בדרך של שיטת האחוזים.

89. בענייננו, טענו התובעים במסגרת סיכומיהם כי סך של 8,500 ₪ בתוספת מע"מ ישולם כגמול לתובעים המייצגים וכי סך של 26,000 ₪ בתוספת מע"מ ישולם כשכר טרחה לבאי כוח התובעים. מנגד טענו הנתבעים בסיכומיהם כי יש להורות על תשלום גמול בסך שלא יעלה על 1,944 ₪ וכן שכר טרחה שלא יעלה על 8,333 ₪.

90. לאחר שדנתי בטענות הצדדים ובשים לב להוראות הדין וההלכה הפסוקה הגעתי לכדי מסקנה כי סכום הגמול לתובעים יעמוד על 5,000 ₪ וכי שכר הטרחה לבאי כוח התובעים יעמוד על

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמרים ואח' נ' די.ג'י.אי.מדיה בע"מ ואח'

1 סך של 17,000 ₪. לעניין זה יצוין כי בניגוד לנטען על ידי התובעים במסגרת סיכומיהם הרי שאין
 2 להתעלם אין להתעלם מן הפערים הניכרים שקיימים בין שיעור הנזק שנטען כי נגרם לחברי הקבוצה
 3 לבין שיעור הפיצוי בפועל (ר' ת"צ 34961-04-17 פז לב רן נ' איי די איי לביטוח בע"מ (פורסם בנבו,
 4 20.3.2019); ת"צ 29651-02-19 ליטבק נ' קבוצת גולף א.ק. בע"מ ואח' (פורסם בנבו, 25.11.2021)).
 5 91. כך, בעוד במסגרת בקשת האישור ולאחר מכן במסגרת כתב התביעה הוערך סך הנזק
 6 לקבוצה בשיעור של 10,000,000 ₪, ברי שבמסגרת סיכומיהם טענו הצדדים כי סכום הפיצוי הראוי
 7 לקבוצה הוא 58,500 ₪, המדובר בפער משמעותי, כאשר לא ניתן על ידי התובעים כל הסבר למהות
 8 הפער האמור. יתרה מכך, הסכומים אשר הומלצו על ידי התובעים אינם עומדים בהוראות הדין
 9 וההלכה הפסוקה לעניין חישוב גובה הגמול ושכר הטרחה שכן שיעור שכר הטרחה לו טענו
 10 התובעים, בסך של 26,063 ₪ מהווה 44% משיעור סכום הפיצוי שהוצע על ידם, בסך של 58,500 ₪.
 11 גם אם היה בידי לקבל את טענת התובעים בדבר שיעור הפיצוי לו זכאים חברי הקבוצה עדיין לא
 12 היה מקום לקבל את טענתם בדבר גובה הגמול ושכר הטרחה שיש לפסוק בעניין זה.
 13 92. יחד עם זאת אין להתעלם מהתועלת הציבורית אשר צמחה מהגשת בקשת האישור וכן אין
 14 להתעלם מן העובדה כי הבקשה לאישור תובענה ייצוגית אושרה על ידי בית המשפט, ובכך חצו
 15 התובעים משוכה משמעותית. כמו כן, לא מצאתי לנכון לקבל את טענת הנתבע 3 כי הוא זה אשר
 16 נשא בתשלום הוצאות בסך של 29,250 ₪ וכן בעלויות פרסום המודעה בעקבות אישור התובענה
 17 הייצוגית בסך של 3,396 ₪, שכן טענה זו נטענה ללא כל אסמכתה.
 18

סוף דבר

19
 20 93. לאור כל האמור לעיל אני מאשר את הסדר הפשרה ונותן לו תוקף של פסק דין.
 21 94. הנתבעים 1-3 ישלמו לתובעים גמול בסך של 5,000 ₪ ושכר טרחה לבאי כוח התובעים
 22 הייצוגיים יעמוד על 17,000 ₪ בתוספת מע"מ.
 23 95. באשר לאופן תשלום הגמול ושכר הטרחה הריני מורה כדלקמן:
 24 95.1. עם מתן פסק הדין המאשר את הסכם הפשרה ישלמו הנתבעים לבאי כוח התובעים
 25 15% משיעור שכר הטרחה וכן מחצית מסכום הגמול לתובעים.
 26 95.2. 30 ימים לאחר הגשת התצהירים מטעם הצדדים לעניין אופן מתן התרומה
 27 לעמותת אורות של תקווה ישלמו הנתבעים לבאי כוח התובעים 35% משיעור שכר הטרחה
 28 וכן יתרת הגמול לתובעים.
 29 95.3. יתרת שכר הטרחה בשיעור של 50%, ישולם 30 ימים לאחר המצאת דוח מסכם על
 30 השלמת כלל התחייבויות הנתבעים במסגרת הסדר הפשרה. לדוח האמור יצרפו הנתבעים
 31 1-3 אישור בדבר סך התרומה לקרן לפי סעיף 27 לחוק תובענות ייצוגיות וכן אישור בגין
 32 ביצוע התרומה לעמותת אורות של תקווה. באשר לתרומה לקרן לפי סעיף 27 לחוק
 33 תובענות ייצוגיות הריני ליעד את התרומה למטרות צרכניות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 39525-03-15 עמרים ואח' נ' די.גי.אי מדיה בע"מ ואח'

- 1 96. הצדדים יביאו לאישור בית משפט, בתוך 15 ימים מהיום, נוסח הודעה לפי סעיף 25(א)(4)
- 2 לחוק תובענות ייצוגיות (להלן: "ההודעה השנייה"). ההודעה השנייה תפורסם בעיתונים "ידיעות
- 3 אחרונות" ו"ישראל היום", וכן תכלול את השינויים אשר הוכנסו להסכם הפשרה
- 4 97. בהודעה השנייה יפורטו הפרטים המנויים בסעיף 19(ג)(1) ו-2) לחוק תובענות ייצוגיות וכן
- 5 הפניה לפנקס תובענות ייצוגיות שם ניתן יהיה לעיין בפסק הדין ובהסדר הפשרה, כאמור בסעיף
- 6 25(ד) לחוק תובענות ייצוגיות.
- 7 98. גודל האותיות בפרסום ההודעה השנייה יעלה בלפחות שליש על הגודל המינימלי הנקבע
- 8 בתקנה 2 לתקנות הגנת הצרכן (האותיות בחוזה אחיד ובתנאי הכלול במידע אחר המיועד לצרכן),
- 9 תשנ"ה-1995.
- 10 99. הנתבעים ישאו בעלויות הפרסום.
- 11 100. לאחר ביצוע הפרסום, ישלחו הנתבעים עותק מההודעה השנייה למנהל בתי המשפט לשם
- 12 רישומה בפנקס, בהתאם לסעיף 25(ז) לחוק תובענות ייצוגיות.
- 13 101. הצדדים ימציאו העתק מפסק הדין בצירוף הסדר הפשרה ובצירוף ההודעה השנייה למנהל
- 14 בתי המשפט לשם רישומם בפנקס תובענות ייצוגיות, בהתאם להוראת סעיף 19(ה) לחוק תובענות
- 15 ייצוגיות. כמו כן יש לשלוח העתק מההודעה ליועץ המשפטי לממשלה בהתאם לתקנה 16 לתקנות
- 16 תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010.
- 17 102. תז"פ בהתאם.

18
19
20
21

ניתן היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

דורון חסדאי, שופט

22
23
24
25